

Iulia-Iarina Iorga

**P e r l e
p e
ț ă r m**

București, 2021

Ilustrația copertei: *Nicoleta Nicolae*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IORGA, IULIA-IARINA

Perle pe țărnișă / Iulia-Iarina Iorga. - București : Bifrost, 2021

ISBN 978-606-95340-4-5

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2021

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

P e r l e

p e

ț ă r m

PREFAȚĂ

Vârste ale scrisului

„**Perle pe țarm**“ este o carte a vârstelor scrisului, este cartea unei adolescente care n-a terminat încă liceul! Rostul scrisului la ea, - al celor 2 „vârste“ ale scrisului de până acum - e altul: e vorba de o aventură cognitiv-poetică, în primul rând, de adâncirea în sine, de căutarea unei metafore ultime, aurifere, care să o definească. În al doilea rând, cum autoarea mărturisește, e vorba de cuvânt, iar „inima“ cuvântului a bătut cea dintâi.

Cartea **Iarinei Iorga** are două părți distincte: una, lirică, și care poartă titlul semnificativ-lucid, „Sinele“, ceea ce amintește, printr-un reflex didactic, de „sinele“ unui poet clasicizat, în vreme ce a doua parte e numită cumva demonstrativ „Începuturi“ iar aici nu atât căutarea de sine contează, cât mai ales fantasmale/jocurile imaginației. E vorba de fapt de o primă vârstă a creației, „Începuturile“ conținând texte în proză, majoritatea, scrise înaintea ciclului poetic, dar și trei texte poetice, remarcabile prin acuratețea reliefării ideilor.

Textele în proză uzează frecvent de categoria fantasticului sau a fabulosului legendar. Puține lucruri li se pot reproșa acestora, unele inadecvări de limbaj la nivelul stilului,

ca și anume „rezumări“ grăbite ale unor momente ale epicului sau prezența unor clișee standardizate în finaluri. În rest însă, prozatoarea surprinde prin bogăția imaginației.

„Rochia verde“, de exemplu, e un basm ambițios cu o „regie“ bogată, din care nu lipsesc și neașteptate exotisme, în care prin intermediul sclavei Linda, se conturează, în final, un elogiu adus unei anume lumi, în cele din urmă pădurii sinonimă cu libertatea.

Mai înainte, „O zi de duminică“ este un text despre suferință, adevăr, regăsire, credință, pe alocuri livresc, cu trimiteri la evenimente istorice, dar care are darul de a menține interesul cititorului, chiar dacă finalul pare ușor clișeistic, ca și cum personajele se pregătesc pentru o fotografie de familie.

Cu articulații și dezvoltări epice neașteptate, ne apare „Două lumi“, o legendară și filozofică explicație a nașterii Soarelui. Frumos e aici, mai ales, modul în care Iarina Iorga a valorificat metamorfozele motivului luminii.

Nici textele celelalte nu sunt lipsite de interes, între altele „Povestea unei femei cu părul lung și negru“. Ciudată, această „poveste“, cea mai scurtă dintre toate, e plină de sugestii livrești, mesajul părând a ne duce cu gândul la un mit al exorcizării, dar nu numai atât.

Dovedind o imaginație debordantă, cum sugeram, Iarina Iorga scrie la o vârstă preadolescentină texte interesante, îndatorate lecturilor, unele, cele mai multe însă, propriei imaginații.

Trecând la prima parte a cărții, observăm că autoarea și-a intitulat ciclul liric „Sinele“. Iarina Iorga dezvăluie aici o altă dimensiune a creației sale, recentă, o perspectivă complet nouă. De fapt, ciclul aparține unei alte „vârste“ a creației. E o etapă a ieșirii din livresc, din fabulos, și o intrare în *ființare*, urmare a părăsirii nostalgice a copilăriei și asumării unui destin menit să se confrunte cu timpul, cu „piatra care rănește aripa“; fiindcă numai așa întâlnirea cu „sinele“ poate avea loc. Pe scurt, are loc trecerea de la vârsta de aur/ și mit/ la cercetarea unui sine/ unificarea (?) cu un sine/ a cărui identitate e marcată uneori de ubicuitate. Timpul devine acum palpabil, poate fi măsurat, iar ipostazele lui pot fi derutante. Pentru a-l stăpâni, pentru a deveni inteligibil, eul s-ar putea insinua în mecanica lui, suprapunându-se orelor acestuia, ipostazelor lui („S-a dus timpul“). Sau, într-o insinuare mai profundă, timpul ar dobândi ipostaze umane, devenind „Timpul-vesel“ - variantă și aceasta de stăpânire a lui.

Motive expresive susțin această desprindere de copilărie și începutul unei aventuri spirituale din care imaginea

Divinității nu lipsește, iar revelațiile nu lipsesc nici ele („Da“). E vorba de motive precum: zborul oprit, pământul, marea, pasărea frumoasă, umbra fără copac etc; iar imaginea poetului își face loc insistent. E o apariție motivată, căci poetul însuși e definit în termeni ai ființelor mitice: „e portarul Iadului/ Pietrele, apa/ Îngeri și demon/ El este/“ („Artă poetică“) surprinzătoare.

În această aventură a identificării eului cu sinele apar uneori imagini surprinzătoare: „vântul mă va prinde el/ În bucăți de lume“, iar metamorfoza eului este trăită paradoxal: „Copilul din mine/ (...) e mai mare ca vârstă/ decât mine“ („Acum și atunci“).

Ciclul liric al Iarinei Iorga este, în ansamblu, expresia unei gesticulații poetice încordate, cu provocări frecvente generate de prezența unor imagini abstracte. Autoarea are tentația de a subordona ființa umană cosmicului, dar și invers; ca și o preocupare, ostentativă uneori, de a se feri de locul comun. Preocuparea ei este de a găsi formula poetică potrivită, menită să exprime trecerea ființei către „pământ“, amputarea iluziilor de odinioară. De cele mai multe ori pariul este câștigat, chiar dacă uneori transfigurarea ideii rămâne într-o zonă obscură, epatantă, a limbajului („Cântecul lunii“, „Ca să mă ajute“).

Una peste alta, Iarina Iorga pornește cu acest volum într-o aventură poetică interesantă, nu doar promițătoare, ci marcată și de temeinicie: „Singur, ... tac!/ Iau boabe de apă/ Și formează un lac./ E o lumânare în trupul meu./ Ah, lumina a mai scăzut!(...)“ („Lumânarea sufletului“).

Aș adăuga aici și „Pasăre frumoasă“, un text care, citit integral, sintetizează metaforic volumul.

Adrian Costache

Membru al Uniunii Scriitorilor din România

Sinele

Căutare

Cine sunt eu

Se află în mine.

Mai bine doar

Să caut frânturi

Pe care, apoi,

Să le las în seama vântului.

Și mă va prinde el

În bucăți de lume.

Artă poetică

El e portarul Raiului.
El e portarul Iadului.
Pietrele, apa
Îngeri și demon
El este!
Cuvântul se-agață de el
Și intră-n inimă, în sângele lui!
La vremea potrivită,
Naște Cuvântul
Și îl azvârle pe foaia unde
îl desenez,
îl gust,
îl pipăi,
îl miros
Și-l văd!
Tresare și scrie
Nimicul
Și Totul!

Uneori,
Cuvântul îl înjunghie

Drept în inimă.

Îl doare

Fără cuvânt, în tăcerea nopții,

În somnul de afară,

Pe lângă cel dinăuntru.

Fotografiile inimii mele

Eu mă fotografiez

În adâncul inimii

Și ies niște fotografii

Foarte fine la degetul mâinii,

Dar și foarte groase la degetul simțirii...

Când intru în sala de fotografiat

A conștiinței

Și-mi dau seama că sunt tristă,

Vreau cu adevărat

Un leac!

Zbor

Cred că mi-e frică
să zbor ...
cu aripile mele,
lăsându-i
pe ceilalți să mă omoare,
Să-mi ia aripile!
Și-așa mor câte puțin,
Văzându-i pe alții
Cum se avântă în plinul albastru al cerului.

Și care nu se lasă, nu se lasă,
Nu se lasă ca trupul lor să fie chinuit
De-o piatră
Care i-a lovit!

Acum și atunci

Uneori mă întorc la
Copilul din mine
care e mai mare
ca vârstă
decât mine!

Calm ca o statuie,
Calm ca un copac,
Calm ca o piatră,
Calm ca o floare
Vreau să știu
Dacă *există*:
Dacă sunt, dacă ești,
Dacă suntem
egali cu
O inimă de sticlă!

Mă privesc în fotografia mea
Și-mi vine s-o sărut
Ca pe o icoană,
s-o mângâi

ca să-mi păstrez copilul din mine,
să păstrez fericirea copilăriei mele!

Este cuvânt

Îmi omor cuvintele și
le renasc
în sângele,
în mintea mea.

Chiar de-ai fugi de ele, de moartea lor,

Ele s-ar omorî

Fără să vrei, în tine.

Și atunci, apa este cuvânt,

aerul este cuvânt

Și trupul meu renaște,

O dată, prin cuvânt!

CUPRINS

PREFAȚĂ - Vârste ale scrisului / 7

Sinele / 13

Căutare / 15

Artă poetică / 16

Fotografiile inimii mele / 18

Zbor / 19

Acum și atunci / 20

Este cuvânt/ 22

Copilul / 23

Timpul / 24

Da / 25

Corabia / 26

Pasăre frumoasă / 27

Trupul și marea / 28

S-a dus timpul / 29

Vântul / 30

Cu mine / 31

Florile / 32

Lumânarea sufletului / 33

Cântecul lunii / 34

Jocul lui / 35

Apa / 36

Lacrima / 37
Întunericul / 38
Mă plimb / 39
Ca să mă ajut / 40
Ce bine era atunci! / 41
Only me and... / 42
Inima / 43
Cina cu Dumnezeu - Aripi de lemn - / 44
O stâncă / 46
Curgere sau Oul spart / 47
Dansez / 48
Nimeni / 49
Nisip / 51
Dialoguri / 52
E lumină / 53
Zorii zilei / 54
Trup de sticlă / 55
Tăcerea Soarelui / 56
Viața / 57
Eu / 58
Cuvintele mele / 59
Omul cuvânt / 61
Geneză în miniatură / 62
Scrisul / 63
Poetul / 64

Începuturi / 65

Nașterea marelui Ocean Atlantic – legendă / 67

Macul cel înflorit cu apă fermecată / 68

Povestea unei femei cu părul lung și negru / 69

Din lacrimi se naște o mare iubire / 70

Două lumi / 74

O zi de duminică / 79

Poveste de iubire – basm / 85

Rochia verde – basm / 88

Vântul / 93

Darurile copiilor / 95

Minunile luminii / 96

